

בש"פ 430/15 - ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב נגד עו"ד אליעזר אבני

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 430/15
בר"ש 637/15

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המבקשת: ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב

נ ג ד

המשיב: עו"ד אליעזר אבני

הוגש הליך

החלטה

בגדר ההליך בבש"פ 430/15 עתרה המבקשת לקבלת ארכה להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 23.12.2014 בעמל"ע 41627-10-14 (להלן: פסק הדין). בתגובתו לבקשה, אשר הוגשה ביום 22.1.2015, הסכים המשיב למתן הארכה אך ביקש כי תינתן לו ארכה דומה להגשת הליך ערעורי על פסק הדין. המבקשת הסכימה לבקשה זו של המשיב. אי לכך, ביום 25.1.2015 קבעתי כי כל אחד מן הצדדים יהיה רשאי להגיש השגה ערעורית על פסק הדין עד ליום 27.1.2015. ואכן, ביום 27.1.2015 הגיש המשיב בקשת רשות ערעור על פסק הדין, בהתאם להחלטתי האמורה (בר"ש 637/15).

ואולם, מהודעה אשר הוגשה ביום 27.1.2015 מטעם המבקשת עולה, כי עוד ביום 30.12.2014 הגיש המשיב בקשת רשות ערעור קודמת על אותו פסק דין ממש, וכי בקשה זו נדחתה על ידי כב' השופט א' רובינשטיין ביום 6.1.2015 מבלי שנתבקשה תשובתה של המבקשת (בר"ש 8984/15). זאת אף זאת: מבדיקה במערכת "ניהול התיקים" עולה כי ביום 14.1.2015 הגיש המשיב, בגדר אותו הליך, בקשה לעיון חוזר, וזו נדחתה על ידי כב' השופט א' רובינשטיין ביום 18.1.2015.

התנהלותו הדיונית של המשיב - אשר עתר לקבלת ארכה להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין, מבלי שטרם לציין שכבר הגיש בקשה כאמור לבית משפט זה וכי בקשתו נדחתה - תמוהה ביותר ומהווה חוסר תום לב דיוני מובהק (באשר לחובה לפרוש לפני בית המשפט את כלל הנתונים הרלוונטיים לעניין ראו והשוו למשל, בש"א 2236/06 חממי נ' אוחיון (5.6.2006); רע"א 9200/06 רזין נ' **Bea Hotels N.V.** (3.12.2006)). ברי, כי אילו היה המשיב מידע את בית המשפט על דבר הגשתה של בקשת רשות הערעור הקודמת, לא הייתה ניתנת לו "ארכה" להגשת הליך ערעורי (נוסף) על פסק הדין. זאת, שכן בעל דין אינו רשאי להגיש השגה ערעורית חוזרת על החלטה שיפוטית, לאחר שהשגה ערעורית קודמת מטעמו הוכרעה באופן אשר אינו משביע את רצונו. ובמילים אחרות: בעל דין אינו רשאי לערער פעמיים על אותה החלטה (ראו והשוו, בש"מ 1893/03 צינור דרום 82 תעשיות בע"מ נ' ראש עיריית עכו, פ"ד נז(3) 123 (2003)). על רקע דברים אלו, טענת המשיב לפיה המבקשת ידעה או צריכה הייתה לדעת על דבר הגשתה של בקשת רשות הערעור הקודמת מטעמו, עת הסכימה למתן הארכה אותה ביקש - אינה יכולה לסייע לו.

אשר על כן, מורה אני על דחייתה של בקשת רשות הערעור בבר"ש 637/15. אף שדומני כי יש בהתנהלותו של המשיב כדי להצדיק הטלת הוצאות לחובתו, הרי שלפנים משורת הדין ובשים לב למהות ההליך ראיתי להימנע מכך.

ניתנה היום, כ' בשבט תשע"ה (9.2.2015).

גלעד לובינסקי, שופט
ר ש ם